

Interjú Alt tanárnővel és Mizerák tanárnővel

- Miért választotta a tanári pályát?

- Kezdetben gyermekorvos vagy kozmetikus akartam lenni, a tanári pálya gondolata meg se fordult a fejemben. A barátnőmmel elhatároztuk, hogyha kikerülünk az életbe nem fogunk tanítani, és mégis mindketten tanárok lettünk. Így adta az élet, kész.

- Mióta tanít?

-1990-ben Debrecenben kezdtem. Ott egy évet tanítottam, kapásból egy végzős osztályt kaptam. Azt gondoltam, ha ezt túléltem, akkor mindent. Ezután jöttem ide. Két évet tanítottam, majd 8 évre elmentem gyesre. 2001-ben visszajöttem, azóta itt tanítok.

- Mit gondol magáról a gimnáziumról?

- Nagyon ideális nyelvtanulás szempontjából, az általános műveltséget megkapod és le tudsz érettségizni. De félttem a német nyelvet. Azt szeretném, ha sok-sok évig sok kis ügyes nullerünk és tagozatosunk lenne.

- Szívesen tanít itt?

- Van olyan helyzet, amikor azt mondd, hogy már nem akarod csinálni, de nagyon sok olyan van, hogy nagyon szívesen megyek be az osztályba. Természetesen sok múlik a diákokon is. Igazából nagyon szeretem csinálni, csak azt nem bírom, hogyha fegyelmeznem kell.

- Mi a véleménye a mostani gyerekek viselkedéséről?

- A mi időnkben a tanárok sokkal jobban meg voltak tisztelve. Mi nem mertünk visszaszólni vagy valamit megtagadni. Akkor még nem partnerkapcsolat volt, hanem alá-fölérendelt viszony.

- Miért választotta a tanári pályát?

- Olyan régen volt, hogy nem emlékszem rá. Amióta a eszemet tudom, tanár akartam lenni. Nem volt ilyen sorsfordító, hogy azért, mert. Nem tudom már nem emlékszem. Mindig tanár akartam lenni.

- Ön rajz és földrajz szakos tanár. Miért erre a két tantárgyra esett a választása?

- A földrajz az adott volt, mert nagy túrázó, barlangász voltam, és amellet én testnevelő tanár akartam lenni. Egy sérülés akadályozott meg abban, hogy ezt a szakot választhassam, és mivel a rajzot is nagyon szerettem régóta, ezért a másik szaknak a rajzot választottam. Ilyen egyszerű.

- Mióta tanít itt a Perczel gimnáziumban?

- Itt a Perczelben 1991 óta. Itt végeztem ebben a gimnáziumban, 1977-ben érettségiztem, én egyébként siófoki vagyok, ide jártam én is több tanárotokkal együtt, utána tanultam, hat évet máshol dolgoztam, és utána még hat évig egy másik helyen, aztán hazajöttem. Volt egy üres állás az én szakomon, azóta tanítok itt.

- Mit gondol az iskolákról?

- Azt gondolom, hogy egy nagyon jó iskola. Én több iskolában megfordultam mint tanár is és mint érettségiztető, előadó. Sok szerepben megfordultam az ország sok iskolájában és nagyon jó iskolának tartom a miénket. Nem csak a tisztasága, rendezettsége, a jó belső felépítése, hanem én azt gondolom a szervezettsége, a tanítás színvonala mind nagyon jó nálunk.

- Gondolkozott azon, hogy kihagy a tanításban egy kis időt a stressz és a feszültség miatt?

- Igen ...volt amikor azt mondtam, hogy most szeretném abbahagyni a dolgot, de ha a kérdés arra irányul, hogy unom-e a diákokat, stresszelek-e a diákoktól, akkor nem, nem a diákok miatt. Mert előfordult, hogy azt mondtam magamban, hogy most kéne valami más pályát választani és elmenni máshova, de nem a diákok miatt. A diákok mindig ugyanolyanok... néha kiborítanak minket... de utána minden megy ugyanúgy tovább. Szerintem nagyon kevés embernek van ilyen változatos, érdekes, sokrétű élete, mint a tanároknak...

